

Dosar nr. 16573/211/2015

Cod operator de date cu caracter personal 3184

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA CIVILĂ

ÎNCHEIERE CIVILĂ Nr. 1104/2016
Ședința publică de la 06 Octombrie 2016
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE
JUDECĂTOR
GREFIER

Pe rol judecarea apelului civil declarat de apelanții-reclamanți împotriva Sentinței civile nr. 4186/28.04.2016, pronunțată în dosar nr. 16573/211/2015 al Judecătoriei Cluj-Napoca, privind și pe intimat-pârât, având ca obiect aplicare amendă civilă.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu a răspuns niciuna dintre părți.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29.09.2016, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 4186 din 28.04.2016 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în prezentul dosar, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția autorității de lucru judecat formulată de către pârâtă.

S-a admis excepția inadmisibilității invocată de către pârâtă, prin întâmpinare.

A fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții în contradictoriu cu pârâta, având ca obiect aplicare penalități de întârziere.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 23.09.2015, reclamanții au solicitat, în contradictoriu cu pârâta, stabilirea prin încheiere definitivă a sumei datorate de către pârâtă, cu titlu de penalitate civilă, pentru neîndeplinirea obligației prevăzute în titlul executoriu reprezentat de sent. civ. nr. 4950/25.03.2011, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, începând cu data de 26.09.2014 și până la pronunțarea hotărârii în prezentul dosar, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanții au arătat că prin sent. civ. nr. 9597/2014, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca, s-a fixat suma datorată de către pârâta în favoarea reclamanților cu titlu de penalități aferente neîndeplinirii obligației prevăzute în titlul executoriu sentința civilă nr. 4950/25.03.2011 pronunțată de către Judecătoria Cluj-Napoca în dosar civil nr. 11396/211/2010, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, conform deciziei civile nr. 1189/R/2011 a Tribunalului Cluj, pentru perioada 17.09.2013-25.09.2014 (374 zile X 500 lei) la suma de 187000 lei.

Totuși, debitoarea nu și-a executat până în prezent obligația de a face impusă prin sent. civ. nr. 4950/25.03.2011, fapt pentru care solicită calcularea în continuare a penalităților de întârziere în cuantum de 500 lei/zi începând cu data de 26.09.2014 și până la data pronunțării hotărârii judecătorești în cauză. Mai arată că refuzul administrației de a se conforma unei hotărâri judecătorești încalcă art. 1 P1 CEDO.

În drept, reclamanții au invocat prevederile art. 905 alin. (4) și art. 453 C.pr.civ.

Pârâta a depus *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii în principal ca inadmisibilă (întrucât în baza art. 905 al. 4 C.p.c., reclamanții nu se pot adresa la nesfârșit instanței cu aceeași cerere, ci o singură dată—iar reclamanții și-au exercitat deja acest drept), respectiv în baza excepției autorității de lucru judecat față de sentința civilă nr. 9597/2014 emisă în dos. nr. 29334/211/2013 de Judecătoria Cluj-Napoca—cere care se urmează între aceleași părți, are același obiect și este întemeiată pe aceeași cauză.

Pe fond, pârâta a arătat, în esență, că se impune respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, având în vedere că aceasta a încercat în repetate rânduri să își îndeplinească obligația de a face stabilită în sarcina sa prin sent. civ. nr. 4950/2011, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în dos. nr. 11396/211/2010, însă executarea nu a fost posibilă întrucât ADS nu a predat terenul—sens în care s-a promovat chiar și un litigiu înreg. sub nr. 1590/33/2014..

În drept, pârâta a invocat prevederile art. 205 C.pr.civ.

Reclamanții au formulat răspuns la *întâmpinare* prin care au solicitat respingerea ca neîntemeiată a excepțiilor invocate de către pârâtă și înlăturarea apărărilor de fond ale acesteia. În acest sens, au arătat că nu sunt întrunite condițiile autorității de lucru judecat deoarece solicitarea ce face obiectul acestui dosar privește un alt interval de timp decât cel vizat de încheierea civilă nr. 9597/2014, respectiv de la 26.09.2014 până la data pronunțării hotărârii. Față de excepția inadmisibilității, au susținut că art. 906 alin. (4) C.pr.civ. le conferă dreptul de a formula pretențiile cuprinse în cererea de chemare în judecată, astfel încât acțiunea are un temei legal și nu este inadmisibilă, cu atât mai mult cu cât prin încheierea civilă nr. 1316/2014, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în dos. nr. 29334/211/2013, s-au stabilit în sarcina pârâtei penalități de întârziere în cuantum de 500 lei/zi până la data

Prin Sentința civilă nr. 4186 din 28.04.2016 pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în prezentul dosar, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția autorității de lucru judecat formulată de către pârâtă.

S-a admis excepția inadmisibilității invocată de către pârâtă, prin *întâmpinare*.

A fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanții în contradictoriu cu pârâta, având ca obiect aplicare penalități de întârziere.

Cu privire la excepția inadmisibilității, instanța a reținut în fapt, că prin sentința civilă nr. 4950/25.03.2011 pronunțată de către Judecătoria Cluj-Napoca în dosar civil nr. 11396/211/2010, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, conform deciziei civile nr. 1189/R/2011 a Tribunalului Cluj, pârâta-debitoare a fost obligată să procedeze la punerea în posesie a antecesorul reclamanților cu suprafața de 2.100 mp, pe un amplasament ce se va stabili de către pârâta-debitoare.

Pârâta nu a executat obligația prevăzută în titlul executoriu, astfel încât reclamanții au depus o cerere de executare silită privind obligarea debitoarei de a proceda la punerea în posesie, precum și la achitarea cheltuielilor de judecată, fiind format dosarul executiional nr. 501/2013 al BEJ S.R.M.. Prin încheierea civilă nr. 1316/2014 pronunțată la data de 12.02.2014 de către Judecătoria Cluj-Napoca, a fost obligată debitoarea la plata sumei de 500 lei/zi cu titlu de penalitate în favoarea reclamanților creditori pentru fiecare zi de întârziere începând cu data de 17.09.2013 și până la executarea obligației prevăzute în sarcina debitoarei din titlul executor nr. 4950/25.03.2011.

Deși încheierea civilă nr. 1316/2014 pronunțată la data de 12.02.2014 de către Judecătoria Cluj-Napoca a fost comunicată cu debitoarea la data de 24.02.2014, până în prezent pârâta nu a dovedit că și-ar fi îndeplinit obligațiile.

Prin sentința civilă nr. 9597/2014 instanța a fixat suma datorată de către pârâta în favoarea reclamanților cu titlu de penalități aferente neîndeplinirii obligației prevăzute în titlul executoriu sentința civilă nr. 4950/25.03.2011 pronunțată de către Judecătoria Cluj-Napoca în dosar civil nr. 11396/211/2010, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, conform deciziei civile nr. 1189/R/2011 a Tribunalului Cluj, pentru perioada 17.09.2013-25.09.2014 (374 zile X 500 lei) la suma de 187000 lei.

În drept, instanța reține că, potrivit art. 906 alin. (4) C.pr.civ., „Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația

prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților”.

În speță, se observă faptul că reclamantul au uzat de posibilitatea conferită de lege pentru definitivarea contravalorii obligației de a face impuse părâtei-debitoare prin titlul executoriu. Astfel, prin sentința civilă nr. 9597/2014 instanța a fixat suma datorată de către părâta în favoarea reclamantilor cu titlu de penalități aferente neîndeplinirii obligației prevăzute în titlul executoriu sentința civilă nr. 4950/25.03.2011 pronunțată de către Judecătoria Cluj-Napoca în dosar civil nr. 11396/211/2010, rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, conform deciziei civile nr. 1189/R/2011 a Tribunalului Cluj, pentru perioada 17.09.2013-25.09.2014 (374 zile X 500 lei) la suma de 187000 lei.

Odată ce instanța care a stabilit penalități pe zi de întârziere în conformitate cu prevederile art. 906 alin. (2) C.pr.civ. pronunță o încheiere privind suma definitivă cuvenită creditorului după trecerea unui termen de 3 luni în baza art. 906 alin. (4) C.pr.civ., creditorul nu mai are deschisă posibilitatea de a obține majorarea sumei definitive astfel stabilite prin solicitarea, în continuare, a penalităților pe zi de întârziere. Această soluție este valabilă chiar dacă art. 906 alin. (2) C.pr.civ. prevede că penalitățile pe zi de întârziere curg până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu, având în vedere faptul că reglementarea cuprinsă în alin. (4) al aceluiași articol conține o limită temporală implicită până la care se calculează penalitățile, respectiv momentul stabilirii sumei definitive datorate creditorului.

În susținerea acestui punct de vedere sunt și prevederile art. 906 alin. (7) C.pr.civ., potrivit cărora acordarea de penalități în condițiile art. 906 alin. (1)-(4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri în condițiile art. 892 sau ale dreptului comun.

Art. 892 C. proc. civilă prevede la alin. 1) că *dacă în titlu executoriu nu s-a stabilit ce sumă urmează a fi plătită ca echivalent al valorii bunului în cazul imposibilității predării acestuia sau, după caz, echivalentul despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face ce implică faptul personal al debitorului, instanța de executare, la cererea creditorului, va stabili această sumă prin hotărâre dată cu citarea părților, în termen scurt. În toate cazurile, la cererea creditorului, instanța va avea în vedere și prejudiciile ocazionate prin neexecutarea de bunăvoie a obligației, înainte ca aceasta să devină imposibil de executat.*

Din coroborarea celor două texte de lege, rezultă că dacă debitorul nu-și îndeplinește o obligație de a face ce implică un fapt personal, creditorul are la dispoziție posibilitatea constrângerii acestuia prin obligarea la plata unor penalități de întârziere pe zi de întârziere. Dacă în termen de 3 luni debitorul nu-și îndeplinește obligația, atunci instanța va stabili suma finală datorată cu acest titlu. Dacă nici în această situație, debitorul nu-și îndeplinește obligația de a face, ce implică faptul personal al debitorului, atunci, instanța de executare poate stabili o sumă ce urmează a fi plătită ca echivalent al despăgubirilor datorate în cazul neexecutării obligației de a face. Se observă că art. 892 alin. 1 are în vedere două ipoteze: imposibilitatea de predare a unui bun sau neexecutarea obligației de a face ce implică un fapt personal a debitorului. Așadar între cele două situații s-a pus semnul egalității, tocmai în considerarea faptului că dacă debitorul obligației de a face nu și-a îndeplinit obligația în mod nejustificat, nici după aplicarea penalităților de întârziere, se prezumă că nici în viitor nu-și va îndeplini obligația. Or, în astfel de situații, în care presiunea exercitată asupra debitorului prin obligarea la plata de penalități nu este eficientă, trebuie să i se recunoască debitorului dreptul de a beneficia de despăgubiri în cazul neexecutării obligației de a face, prin raportare la valoarea obligației de a face neexecutată, care uneori poate să fie mult superioară penalităților de întârziere.

Din aceste considerente, instanța de fond a admis excepția inadmisibilității invocată de către părâta și a respins acțiunea, ca inadmisibilă.

Reclamantul au declarat apel împotriva sentinței, solicitând reclamantul schimbarea în parte a sentinței atacate, în sensul admiterea cererii formulate în contradictoriu cu cele debitoarea, astfel cum a fost formulata, menținerea sentinței cu privire la respingerea excepției autorității de lucru Judecat, cu obligarea intimatului-debitoare la plata cheltuielilor de

judecată ocazionate în ambele instanțe, reprezentând onorariu avocațial și taxa judiciară de timbru.

În motivarea cererii se învederează următoarele:

I. Soluția dată de instanță excepției inadmisibilității este nelegală și netemeinică, având în vedere motivele dezvoltate în cele ce urmează:

În mod greșit a reținut instanța de fond că odată ce instanța a stabilit suma definitivă datorată, nu mai au deschisă posibilitatea de a obține majorarea sumei definitive, căci, dacă s-ar admite acest raționament, atunci titlul executor nr. 1316/2016 pronunțat de către Judecătoria Cluj-Napoca ar rămâne fără efectele juridice scontate, întrucât debitoarea fost obligată la plata sumei de 500 lei/zi cu titlu de penalitate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 17.09.2013 și până la executarea obligației prevăzute în sarcina debitoarei (adică, până la momentul punerii în posesie, conform titlului executor nr. 4950/2011 a Judecătoriei Cluj-Napoca.

Prin sentința civilă nr.9597/2014 pronunțată în cadrul aceluiași dosar, instanța a fixat suma datorată de către debitoare pentru o perioadă determinată (17.09.2013 - 25.09.2014), fără a menționa în hotărâre că suma este stabilită în mod definitiv. În sens contrar, ar însemna ca pentru perioada de după 25.09.2014 și până la punerea efectivă în posesie care nu se știe dacă se va mai întâmpla vreodată să nu mai fie achitată nici un fel de penalitate, deși în titlul executor nr. 1316/2014 se prevede în mod expres că penalitatea curge până la momentul punerii în posesie, astfel dacă nu ar fi așa, atunci ar fi lipsit de efecte titlul executor pe care l-au obținut reclamantii.

Așa cum s-a reținut și în hotărârea pilot Maria Atanasiu și alții împotriva României refuzul administrației de a se conforma unei hotărâri, constituie o ingerință în respectarea bunurilor care țin de prima fază a primului alineat al art. 1 din Protocolul nr.1 adițional la Convenție, iar Curtea a constatat că de la intrarea în vigoare a Legilor nr. 1/2000, 10/2001 și 247/2005 dreptul intern prevede un mecanism care trebuie să conducă fie la restituirea bunului, fie la acordarea de despăgubiri, astfel că subsemnații de mai mult de 25 de ani de la depunerea primei cereri de reconstituire, respectiv 5 ani de la momentul obținerii titlului executor nr. 4950/2011 suntem lipsiți în mod nelegal și efectiv de dreptul de proprietate asupra terenului, aspect constatat de către instanță prin decizia civilă nr. 378/A/2015 a Tribunalului Cluj.

În cuprinsul cererii de apel, reclamantii au solicitat instanței de apel, ca în temeiul dispozițiilor art. 519 și urm C.proc.civ. să solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de la art. 906 alin.4 C.proc.civ., respectiv să se pronunțe dacă este admisibilă formularea mai multor cereri de calculare a penalităților civile în condițiile în care în titlul executor este prevăzut că penalitatea civilă curge până la momentul punerii în executare a titlului executor, conform sentința civilă nr. 1316/2014 a Judecătoriei Cluj-Napoca.

În acest sens, consideră că sunt întrunite condițiile pentru sesizarea ÎCCJ, deoarece cauza se află pe rolul Tribunalului în calea de atac a apelului, există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluția pe fondul cauzei și ÎCCJ nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un R1L și nici nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii problema semnalată.

Urmare a admiterii sesizării, în temeiul art. 520 alin.2 C.proc.civ solicită suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

în drept: art. 80 alin.2, art 478, art. 479, art. 519 și urm. art.453 C.pr.civ.

Prin întâmpinarea formulată (f.27) intimata solicită respingerea apelului pentru următoarele considerente:

Apelul formulat în prezenta cauza apare ca fiind inadmisibil în condițiile în care hotărârea primei instanțe este definitivă, fără nici o cale de atac, chiar dacă în dispozitivul sentinței dintr-o eroare a fost trecută mențiunea „Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare,, întrucât dispozițiile art.905 alin.4 Cod procedura civilă prevăd ca, dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa

suma definitivă ce I se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, data cu citarea părților.

Asa cum rezulta din dispoziția legală sus citată judecătorul se pronunță printr-o hotărâre definitivă care nu este supusă nici unei căi de atac, iar aspectul că în hotărârea atacată apare mențiunea căii de atac a apelului nu prezintă relevanță, întrucât calea de atac este dată de către lege și nu de către magistratul care a pronunțat hotărârea.

Pe fondul cauzei învederează faptul că, prima instanță în mod legal a stabilit că reclamantii au uzat de posibilitatea conferită de lege pentru definitivarea contravalorii obligației de a face impuse paratei-debitoare prin titlul executoriu.

Prin Sentința civilă nr.9597/2014 instanța a fixat suma datorată de către pârâtă în favoarea reclamantilor cu titlul de penalități aferente neîndeplinirii obligației prevăzute în titlul executoriu Sentința civilă nr.4950/25.03.2011 pronunțată de către Judecătoria Cluj-Napoca în dosar civil nr.11396/211/2010 rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, conform Deciziei Civile nr.1189/R/2011 a Tribunalului Cluj, pentru perioada 17.09.2013-25.09.2014 (374 zile X 500 lei) la suma de 187000 lei.

Menționează faptul că, odată ce instanța a stabilit penalități pe zi de întârziere în conformitate cu prevederile art.906 alin.2 Cod Procedura Civilă și a fost pronunțată o încheiere privind suma definitivă convenită creditorului după trecerea unui termen de trei luni în baza art.906 alin.4 creditorul nu mai are posibilitatea de a obține majorarea sumei definitive astfel stabilite prin solicitare, în continuare, a penalităților pe zi de întârziere.

De asemenea solicită a se observa faptul că, nu este vorba de refuzul comisiei de a se conforma unei hotărâri așa cum susțin reclamantii, ci este vorba de faptul că, terenul nu a fost predat prin protocol comisiei locale de către ADS care este deținătoarea legală a terenului.

În acest sens, pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca a fost înregistrat dosarul nr. 1590/33/2014 având ca obiect obligare ADS la încheierea protocolului de predare a suprafeței de 69,3479 în care se regăsește și suprafața de 2100 mp.

În ceea ce privește necesitatea sesizării I.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, intimata nu și-a expus poziția procesuală.

Deliberând cu privire la sesizarea I.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, tribunalul constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 519 Cod pr.civ., dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea în fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În opinia tribunalului, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării, întrucât există o cauză în curs de judecată, completul de judecată care sesizează instanța supremă judecă în ultimă instanță, 651 alin (4) Codul de procedură civilă, cauza se află în competența materială a tribunalului potrivit art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, chestiunea adusă în discuție este nouă, căci stabilirea penalităților în favoarea creditorului a fost reglementată numai prin Noul Cod de procedură Civilă și nu s-a creat o jurisprudență pe chestiunea de drept adusă în discuție în apel, chestiunea nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, de dezlegarea dată depinde soluționarea pe fond a cauzei, mai exact dacă se ajunge sau nu la soluționarea pe fond a cauzei.

Față de considerentele reținute mai sus, constatând admisibilitatea sesizării, în temeiul art. 519 și 520 alin. 1 și 2 Cod pr.civ. va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de la art. 906 al. 4 C.pr.civ., respectiv dacă este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive în condițiile în care obligația stabilită prin titlul executoriu nu este adusă la îndeplinire.

Opinia instanței cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, este în sensul că folosirea sintagmei *va fixa suma definitivă* din cuprinsul art. 906 alin (4) Cod

pr.civ. nu se interpretează în sensul că, stabilindu-se o dată despăgubirile definitive solicitate de către creditor pentru un interval de timp scurs până la formularea cererii , nu se pot formula alte cereri intemeiate pe dispozițiile art. 908 alin (4) Cod pr.civ, pentru perioade ulterioare pronunțării celei dintâi incheieri , în cazul în care nu s-a realizat executarea obligației prevăzută în titlul executoriu.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de la art. 906 al. 4 C.pr.civ., respectiv dacă este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive în condițiile în care obligația stabilită prin titlul executoriu nu este adusă la îndeplinire.

Suspendă soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile de către ICCJ.

Pronunțată în ședința publică din 06.10.2016.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

D.D. 06 Octombrie 2016
Red. CB/dact GP
28.10.2016